

หัวข้องานวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานไฟฟ้ารถยนต์เรื่องการใช้ งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น ของนักศึกษาระดับ ปวช.2/5 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
ผู้วิจัย	นายเมธาวิน เครืออินตา
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
สังกัด	วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จังหวัดเชียงราย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ.	2569

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องมือวัดและวงจรไฟฟ้า เรื่อง
การใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น ของนักศึกษาระดับ ปวช. 2 แผนกช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยใช้
วิธีการสอนความรู้พื้นฐานการใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาเครื่องมือวัดและวงจรไฟฟ้า เรื่องการใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับ
ปวช. 2 แผนกช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยการสอนความรู้พื้นฐานการใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น
โดยใช้ ใบความรู้วิชาเครื่องมือวัดและวงจรไฟฟ้า เรื่อง การใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น แบบฝึกหัดวิชา
เครื่องมือวัดและวงจรไฟฟ้า เรื่อง การใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในการเก็บข้อมูลนักเรียนระดับ ปวช. 2 แผนกช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือใบความรู้เรื่องการใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น แบบทดสอบก่อนเรียนและ
แบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่

1 คือ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และตอนที่ 2 คือ การวิเคราะห์
ผลการเปรียบเทียบผลคะแนนว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

จากการท การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องมือวัดและวงจรไฟฟ้า ให้กับนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่างเพิ่มเติมโดยใช้วิธีการสอนความรู้พื้นฐานการใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้นและใช้ใบความรู้
ประกอบการ

เรียนการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งวัดจากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อการ
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของคะแนนแบบทดสอบคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน
เท่ากับ 7.29 และคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 23.35

ผลการเปรียบเทียบคะแนนว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของแบบทดสอบก่อน
เรียนและแบบทดสอบหลังเรียน โดยค่าสถิติในการทดสอบสมมุติฐานใช้การแจกแจงแบบที (t-test) กรณีมี

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากประชากรกลุ่มเดียว แต่ทำการทดสอบ 2 ครั้ง (Paired-Samples Test) พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่านักเรียนระดับปวช.2 มีความรู้เรื่องการใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น มากขึ้น สอดคล้องกับสมมติฐานว่าสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องมือวัดและวงจรไฟฟ้า เรื่องการใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้นและมีผลสัมฤทธิ์ของคะแนนในการทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่องการใช้งานมัลติมิเตอร์เบื้องต้น สูงกว่าคะแนนในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน

กิตติกรรมประกาศ

การทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชา ช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ในครั้งนี้บรรลุล่วงวัตถุประสงค์สำเร็จ ล่วงได้ด้วยความกรุณาและช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย รอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงรายทุกท่านและครูผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องของบทเรียนและแบบทดสอบของงานวิจัยผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของ ผู้ทรงคุณวุฒิและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดและขอขอบคุณครูอาจารย์ที่ อบรมสั่งสอนให้คำแนะนำมาโดยตลอดขอขอบคุณบิดามารดาที่สนับสนุนในการศึกษาและกำลังใจและ ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เขียนเอกสารสำรวจค้นคว้าตำราหนังสือที่ทำให้เข้าใจการทำโครงการ ชัดเจนขึ้นคุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการการวิจัยนี้ผู้จัดทำขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ผู้ให้ชีวิตผู้มีพระคุณตลอดจนอาจารย์และทุกคนที่มีส่วนสร้างพื้นฐานการศึกษาให้แก่ผู้จัดทำ

นายเมธาวิน เครืออินตา

ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	
หน้า	
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	4
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ทักษะการเรียนรู้	6
ทักษะปฏิบัติ	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	15
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
การเก็บรวบรวมข้อมูล	15
การวิเคราะห์ข้อมูล	15
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป	17
ผลการศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาช่างยนต์	17
ตารางวิเคราะห์ข้อมูล	18
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	19
สรุปผลการวิจัย	19
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	19
บรรณานุกรม	20

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาที่จะต้องพัฒนากำลังคนให้มีขีดความสามารถ และศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลกจึงได้มีแผนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ (พ.ศ. 2550-2564) มีแผนการผลิตและพัฒนาากำลังคน เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับ นโยบายของชาติ (พ.ศ. 2557) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนอย่างยั่งยืน และจากแนวโน้มการปฏิรูป การศึกษาในหลายประเทศ ได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับ “ทักษะ” (Skill) หรือความชำนาญในการ ปฏิบัติมากกว่าเนื้อหาตามตำรา (Content) ซึ่งองค์การยูเนสโกได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อการทำงาน คือ ทักษะพื้นฐาน ในการทำงานของทุกอาชีพ ได้แก่ เทคนิคยานยนต์ การคิดวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร ทักษะเฉพาะอาชีพ คือ ทักษะ เบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ

การเรียนการสอนในรายวิชางานไฟฟ้ารถยนต์ รหัสวิชา 20101-2005 ของนักเรียนระดับ ปวช. 2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วย การเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ ส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำ ในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหาอื่นๆ เสร็จแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียน การสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่ มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไป ด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการ ประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมาก หรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดการศึกษายุติธรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหของการทำงาน ของ นักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ ที่เรียนรายวิชางานไฟฟ้ารถยนต์ เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยน พฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบการจกกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับแก้ปัญหพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงเหตุผลพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
2. ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ปวช. ปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 ทั้งหมดจำนวน 14 คน
2. วิธีการศึกษาค้นคว้า ในการวิจัยครั้งนี้ครูผู้สอนใช้วิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 ใช้ระยะเวลา 126 ชั่วโมง

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ครูทราบถึงแนวทางที่จะเพิ่มความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียนสายของนักศึกษา
2. นักศึกษามีวินัยในตนเองเพิ่มมากขึ้นในการเข้าชั้นเรียนสาย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

เข้าเรียนสาย หมายถึง การเดินทางมาเรียนในรายวิชา คาบเรียน ห้องเรียน โรงเรียน วิทยาลัยฯ ไม่ตรงเวลาที่กำหนด ตั้งเป็นกฎเกณฑ์ไว้ร่วมกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวส.2/5 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 ผู้วิจัยได้ศึกษา ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเนื้อหาแยกตามลำดับ ดังรายละเอียดนี้

2.1 ทักษะการเรียนรู้

2.2 ทักษะปฏิบัติ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทักษะการเรียนรู้

ทักษะการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้เรียนและมีหลายประเภทดังนี้

2.1.1 ความสำคัญของทักษะการเรียนรู้

ทักษะการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการแสวงหาความรู้ และเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้วยวิธี การต่างๆ ได้เหมาะสมกับที่ต้องการ สามารถประมวลและสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ตามกรอบการเรียนรู้ และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเป็นการ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเอง จากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างศึกษา กรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

2.1.1.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติ อย่าง มีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมความสามารถในการปรับวิถี ชีวิต ในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตาม ศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและ สังคม

2.1.1.2 ด้านความรู้(Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และ การ น าเสนอ ข้อมูล การวิเคราะห์และจ าแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎีตลอดจนกระบวนการต่างๆ และ สามารถ เรียนรู้ด้วยตนเองได้

2.1.1.3 ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการ วิเคราะห์ สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและกระบวนการต่างๆ ในการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

2.1.1.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบ ในการเรียนรู้ของตนเอง

2.1.1.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถ ในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านนี้ บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเดินร ๑ คนตรีการวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill) มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้น จากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านที่ได้รับการพัฒนาดังกล่าว และแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจและความสามารถ จากการเรียนรู้เหล่านั้น ได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว

มาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิโดยแต่ละด้านจะมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้น ทักษะและความรู้จะเป็นการสะสมจากระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับคุณวุฒิใดคุณวุฒิหนึ่งจะรวมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขา /สาขาวิชาเดียวกันของระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าด้วย มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ใช้กับนักศึกษาทุกคน แม้ว่าบางสาขา/สาขาวิชานักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ นักบัญชี และ นักกฎหมาย เป็นต้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา จะเกี่ยวข้อง โดยตรงกับสาขา/ สาขาวิชาที่เรียน ซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขา /สาขาวิชา ที่เหมาะสมกับระดับ คุณวุฒิไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา มาตรฐานผล การเรียนรู้ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่า จะเป็นระดับคุณวุฒิและ สาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านเหล่านี้ มาตรฐาน ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งหวัง ให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็น ระดับคุณวุฒิสาขา/ สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้าน นี้ แต่ส ำหรับนักศึกษาที่เรียนใน สาขา /สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้นี้จะต้องเน้นให้มีความช ำนาญมากกว่า นักศึกษาสาขา /

สาขาวิชาอื่นๆ เช่นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะต้องมีความชำนาญ และทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

ทางด้านหลักสูตรขั้นพื้นฐาน ทักษะการเรียนรู้เป็นสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนา ทักษะ การเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้แหล่งเรียนรู้ การจัดการความรู้การคิดเป็น และ การวิจัยอย่างง่าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ กำหนดเป้าหมาย วางแผนการเรียนรู้ได้ด้วย 5 คนเอง สามารถเข้าถึงและเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ จัดการความรู้ โดยใช้กระบวนการแก้ปัญหา และตัดสินใจ อย่างมีเหตุผล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการขึ้น ตนเองในการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

จะเห็นได้ว่าทักษะการเรียนรู้มีความส าคัญกับคนเรามากจึงควรมีการส่งเสริมทักษะการ เรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้

2.1.2 ประเภทของทักษะการเรียนรู้ ตามจุดมุ่งหมายของชุดวิชาอาหารและอนามัยสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และเข้าใจแนวคิดหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับอนามัยโภชนาการและสุขภาพรู้และเข้าใจ ในหลักโภชนาการและการจัดบริการอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของ สุขอนามัยของแม่และเด็กที่มีต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัย จัดโครงการบริการอาหารให้แก่เด็กปฐมวัยและ กิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพและอนามัยให้แก่แม่และเด็กปฐมวัย ซึ่งทักษะการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับ เป้าหมาย หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ ก าหนดผลการ เรียนรู้ที่คาดหวังที่เป็นข้อก าหนดเป้าหมายการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด เป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละระดับ การศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ของดังนี้

2.1.2.1 การเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถประมวลความรู้ และสรุปเป็นสารสนเทศ ทำงานบนฐานข้อมูลด้วยการแสวงหาความรู้จนเป็นลักษณะนิสัยมีความชำนาญในทักษะการอ่าน ทักษะ การฟัง และ ทักษะการจดบันทึก อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว

2.1.2.2 การใช้แหล่งเรียนรู้สามารถวางแผนการใช้แหล่งเรียนรู้ตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล ใช้แหล่งเรียนรู้ตามความต้องการจำเป็นจนเป็นกิจนิสัย และใช้แหล่งเรียนรู้อย่างคล่องแคล่วจน เป็น นิสัยส่วนตัว

2.1.2.3 การจัดการความรู้ สามารถออกแบบผลิตภัณฑ์ สร้างสูตร สร้างองค์ความรู้ใหม่ ของ ขอบเขตความรู้ประพัตติคนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สร้างสรรค์สังคมอุดมปัญญา

2.1.2.4 การคิดเป็น สามารถวางแผนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการ คิด เป็น จนเป็นลักษณะนิสัยและปฏิบัติการใช้กระบวนการคิดเป็นการแก้ปัญหาอย่างแคล่วคล่อง

2.1.2.5 การวิจัยอย่างง่าย สามารถออกแบบการวิจัย เพื่อค้นหาความรู้ความจริงที่ต้องการ คำตอบใช้ กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตจนเป็นลักษณะนิสัยดำเนินการ ตามแบบ แผนการวิจัย และ วิเคราะห์ข้อมูล สรุปสารสนเทศความรู้ และความจริงที่ต้องการคำตอบอย่างแคล่วคล่อง จะเห็นได้ว่าทักษะ การเรียนรู้มีหลายประการและมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง ทักษะการเรียนรู้ เหล่านี้ต้องอาศัยการ ฝึกฝน กระทำอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย

2.2 ทักษะปฏิบัติ

ทักษะปฏิบัติมีความหมายและประเภทตามรายละเอียดดังนี้คือ

2.2.1 ความหมายของทักษะปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2544) ได้ให้ความหมายของทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะปฏิบัติ (performance) เป็นการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนในการประยุกต์ความรู้และทักษะต่างๆ มาใช้ในการ ปฏิบัติงานโดยการประเมินตามสภาพจริงเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนจากงานที่ไปปฏิบัติจริง หรือในสภาพที่เป็นจริง เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่กำหนดได้ดีเพียงใด และปฏิบัติได้ อย่างไร นอกจากนี้ควรมีการประเมินจากแฟ้มสะสมงานเป็นการประเมินที่เน้นความสำเร็จของผู้เรียนจาก ผลงานที่ผู้เรียนเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบในแฟ้ม กล่อง หรือกระเป๋าแล้วแต่ลักษณะของงาน เพื่อแสดง ให้เห็นถึงความสามารถ เจตคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในเนื้อหาวิชาต่างๆ

ซิมป์สัน (Simpson : 1972) กล่าวว่า ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน ซึ่งหาก ได้รับการฝึกฝนดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญ านาญการ และความคงทน ผลของ พฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำความแรงหรือความ รวดเร็วในการจัดการ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบนี้มีทั้งหมด 7 ขั้น คือ

1. ขั้นการรับรู้ (Perception) เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำโดยการให้ผู้เรียน สังเกตการณ์ ทำงานนั้นอย่างตั้งใจ

2. ขั้นการเตรียมความพร้อม (Readiness) เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงานหรือ แสดง พฤติกรรมนั้น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์โดยการปรับตัวให้พร้อมที่จะทำการ เคลื่อนไหว หรือ แสดงทักษะนั้นๆ และมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะทำหรือแสดงทักษะนั้น ๆ

3. ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม (Guided Response) เป็นขั้นที่ให้ออกาสแก่ผู้เรียน ในการตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียน เลียนแบบการกระทำหรือการแสดงทักษะนั้น หรือ อาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองผิดลองถูก (Trial and Error) จนกระทั่งสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง

4. ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง (Mechanism) เป็นขั้นที่ ช่วยให้ ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติและเกิดความเชื่อมั่นในการท ทำสิ่งนั้นๆ

5. ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ (Complex Overt Response) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน การกระทำนั้นๆ จนผู้เรียนสามารถท ทำได้อย่างคล่องแคล่ว ชำนาญเป็นไปโดยอัตโนมัติและด้วยความเชื่อมั่น ในตนเอง

6. ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ (Adaptation) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือ การปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้น และประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่างๆ

7. ขั้นการคิดริเริ่ม (Origination) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่าง ชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายแล้วผู้ปฏิบัติจะเริ่มเกิดความคิดใหม่ๆ ในการ กระทำ หรือปรับการกระทำนั้นให้ เป็นไปตามที่ตนต้องการจากความหมายของทักษะปฏิบัติสามารถสรุปได้ ว่า ทักษะปฏิบัติเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการประยุกต์ใช้ความรู้จากการเรียนรู้

2.2.2 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ นั้น มีหลายรูปแบบและมีขั้นตอนที่แตกต่างกันดังนี้

2.2.2.1 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow. 1972: 96-99) ได้จัดล ดับขั้นของ การเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติโดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่ง กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1) ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ได้ซึ่งผู้เรียน ย่อมจะ รับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่างๆ ได้ไม่ครบถ้วนแต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลัก ของการกระทำนั้นๆ มีอะไรบ้าง

2) ขั้นการลงมือกระทำตามค คำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ ต้องการเรียนรู้แล้วให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็นผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือ ทำตามคำสั่งที่ผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่าง

สมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำและค้นพบปัญหาต่างๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

3) ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถ ทำสิ่งนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำการกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดีสมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้อง สามารถทำได้ในขั้นนี้

4) ขั้นการแสดงออก (Articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และ ด้วยความมั่นใจ

5) ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียน สามารถกระทำสิ่ง นั้นๆ อย่างสบายเป็นไปอย่างอัตโนมัติโดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติ บ่อยๆ ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย

2.2.2.2 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies. 1971: 50-56) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะปฏิบัติว่าทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมากดังนั้นควรฝึกให้ ผู้เรียนสามารถทำ ทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียน ประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบนี้มีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำ ที่ต้องการให้ ผู้เรียนทำ ได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำ ที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำ ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำ หรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิต ครูควรให้คำ แนะนำ แก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำ หรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรจะแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่ กระทำ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมี แบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำ ชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่ม สาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ท เช่นนั้นเรื่อยไปจนกระทั่งครบทุก ส่วน

4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำ เทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทาได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือ สิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วน ได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างที่ช ำนาญ

2.2.2.3 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติของนวลจิตต์ เขาวงกตพิงส์ (2535) เป็นผู้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วยยุทธวิธี 3 ยุทธวิธี ให้ผู้สอนได้เลือกใช้ให้เหมาะสม เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่ท ำและเกิดทักษะในการทำงานนั้น ได้อย่างชำนาญตามเกณฑ์รวมทั้งมีเจตคติที่ดีและลักษณะนิสัยที่ดีในการท ำงานด้วย ได้แก่

ยุทธวิธีที่ 1 การสอนทฤษฎีก่อนสอนงานปฏิบัติเหมาะสำหรับการสอน เนื้อหาปฏิบัติที่มีลักษณะซับซ้อน เสี่ยงอันตราย และเนื้อหาสามารถแยกส่วนภาคทฤษฎีและปฏิบัติได้ชัดเจน มีขั้นตอนดังนี้คือ

- 1) ขั้นนำแนะนำงาน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเห็นคุณค่าใน งานนั้น
- 2) ขั้นให้ความรู้ ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่จะทำ
- 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนลงมือทำงาน ทำตามแบบหรือเลียนแบบ หรือลอง ผิดลองถูก ก่อนแล้ว ลองทำเอง ครูคอยสังเกตให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะๆ จนทำได้ถูกต้องฝึกหลายครั้งจนชำนาญ
- 4) ขั้นประเมินผล ผู้เรียนได้รับการประเมินทักษะปฏิบัติ และลักษณะนิสัยในการทำงาน และความยั่งยืนคงทน โดยดูความชำนาญ ถ้าชำนาญก็จะจำได้ดีและนาน

ยุทธวิธีที่ 2 การสอนงานปฏิบัติก่อนสอนทฤษฎี เหมาะสำหรับเนื้อหางาน ปฏิบัติที่มีลักษณะไม่ซับซ้อนหรือเป็นงานปฏิบัติที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์มาบ้างแล้วเป็นงานเสี่ยงต่อชีวิตน้อย มีขั้นตอนดังนี้คือ

- 1) ขั้นนำแนะนำงาน กระตุ้นความสนใจ และเห็นคุณค่า
- 2) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติ และสังเกตการณ์ ผู้เรียนมีการปฏิบัติ สังเกต และ จดบันทึก
- 3) ขั้นวิเคราะห์การปฏิบัติและสังเกตการณ์ ร่วมกันวิเคราะห์ พฤติกรรม การปฏิบัติ และ อภิปรายผล
- 4) ขั้นเสริมความรู้ จากผลการวิเคราะห์และอภิปรายการปฏิบัติ ผู้สอนเสริมความรู้ที่เป็น ประโยชน์

5) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานใหม่ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง 9

6) ขั้นประเมินผล ประเมินทักษะปฏิบัติ ลักษณะนิสัยและความคงทนของการเรียนรู้จากความชำนาญ

ยุทธวิธีที่ 3 การสอนทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อมๆ กัน เหมาะสำหรับบทเรียน ที่มีลักษณะของเนื้อหาภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ที่ไม่สามารถแยกจากกันได้เด็ดขาด

1) ขั้นนำแนะนำงาน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเห็นคุณค่าใน งานนั้น

2) ขั้นให้ความรู้ ให้ปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับไปพร้อม ๆ กัน

3) ขั้นให้ปฏิบัติงานตามลำพัง

4) ขั้นประเมินผล นักเรียนได้รับการประเมินทักษะปฏิบัติ ลักษณะนิสัยใน การทำงาน และความยั่งยืนคงทน โดยดูความชำนาญ การสอนทักษะปฏิบัติทั้ง 3 ลักษณะ ได้แก่ การสอนทฤษฎีก่อนปฏิบัติ การสอนปฏิบัติก่อน สอนทฤษฎีและการสอนทฤษฎีและปฏิบัติไปพร้อมๆ กัน สามารถเลือกใช้ตามเงื่อนไข หรือ สถานการณ์ที่เหมาะสมตามเกณฑ์เสนอแนะในรูปแบบลักษณะดังกล่าว ทำให้รูปแบบและมีความยืดหยุ่น และใช้ได้ครอบคลุมกับการสอนทักษะปฏิบัติในสาขาอาชีพสายต่างๆ

สรุปได้ว่ารูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติมีหลายรูปแบบสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับลักษณะการเรียนการสอน ซึ่งทศนา แจมมณี(2547 : 103-106) กล่าวว่าการเรียนการสอนวิชาอาชีพส่วนใหญ่จะเน้นทักษะปฏิบัติ โดยอาศัยแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ ปฏิบัติ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะปฏิบัติที่ดีนั้น ผู้สอนควรเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์งานที่จะให้ผู้เรียนทำโดยแบ่งงานออกเป็น ส่วนย่อยๆ และลด าดับงานจากง่ายไปหายาก แล้วให้ผู้เรียนได้ฝึก ทำงานย่อย ๆ มีความรู้เข้าใจงานที่จะทำ เรียนรู้ลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน ฝึกท างานใน สถานการณ์ใกล้เคียง

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ม.ยรรพงษ์ ฉัตรสุภศิริ(2567) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการศึกษาพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมาในระดับมัธยมศึกษาจากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการมาโรงเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนใช้ประกาศระเบียบ เงื่อนไขการมาโรงเรียน พบว่านักเรียนที่เข้าโรงเรียนตรงเวลาก่อนประกาศระเบียบ เงื่อนไข มีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.25 และหลังประกาศใช้ระเบียบ เงื่อนไขปัจจุบันแทบทุกโรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับมาโรงเรียนสายของนักเรียนภายในโรงเรียนเป็นอย่างมาก การมาโรงเรียนสายเป็นปัญหาในการเข้าเรียน การเข้าเรียนสายไม่ตรงต่อเวลา

และผิดกฎระเบียบของโรงเรียน โดยเกิดมาจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในตอนกลางคืน เช่น เล่นโทรศัพท์ เล่นคอมพิวเตอร์เป็นต้น ผู้ปกครองบางคนไม่มีเวลาปลุกจึงทำให้นักเรียนตื่นสาย นักเรียนอาจจะรอเพื่อน ก่อนมาโรงเรียน หรือจรรยาบรรณจึงต้องทำแบบสำรวจ โดยสาเหตุมาจากหลายๆอย่างหลายๆปัจจัย จึงทำให้การมาโรงเรียนสาย ค่อนข้างมาก หรืออาจจะเป็นเหตุผลส่วนตัว ซึ่งอาจส่งผลกระทบให้การมาโรงเรียนของเราค่อนข้างที่จะลำบาก ทำให้สถิติการมาสายเพิ่มขึ้นทุกวัน จึงต้องทำการสำรวจสาเหตุการมาสาย เพื่อที่จะได้หาวิธีทางแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างถูกต้อง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวส.2/5 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 โดยผู้วิจัยเสนอรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ทั้งหมดจำนวน 14 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาการไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของนักศึกษา ระดับ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 ทั้งหมดจำนวน 14 คน เพื่อหาสาเหตุของพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ (Percentage)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X = คะแนนที่ได้
 N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 เพื่อนำผลการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อหาสาเหตุ และนำไปแก้ปัญหในการเรียนการสอนเพื่อให้ นักศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมจำนวน 10 ข้อ โดย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ประกอบด้วย เพศ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	14	100
หญิง	-	-
รวม	14	100

จากตารางที่ 4.1 เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน จำนวน 14 คน พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นเพศหญิง จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

4.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ส่งงานตามกำหนด

จากการเก็บข้อมูลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 14 คน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่ นักเรียนที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ชั้นปีที่ 2
สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

สาเหตุพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
1.ทำงานพิเศษหลังเลิกเรียน	2	14.28	4
2.เที่ยวกลางคืน	5	35.71	1
3.เล่นเกมสัปดาห์	-	-	-
4.เข้านอนดึก	-	-	-
5.ช่วยผู้ปกครองทำงานที่บ้านช่วงดึก	-	-	-
6.นอนไม่หลับ	-	-	-
7.ฝนตกมาไม่ทัน	4	28.57	2
8.รถติดขณะเดินทาง	-	-	-
9.ทานข้าวที่โรงอาหารมาไม่ทัน	3	21.42	3
10.อื่นๆ	-	-	-

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าการตอบแบบสอบถามของนักเรียนถึงสาเหตุพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อย ที่สุด 4 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 เที่ยวกลางคืน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ลำดับที่ 2 ทานข้าวที่โรงอาหารมาไม่ทัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ลำดับที่ 3 ฝนตกมาไม่ทัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42 ลำดับที่ 4 ทำงานพิเศษหลังเลิกเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2/5 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 มีสาระสำคัญพอ สรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่การทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2/5 สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 4 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 เทียบกลางคืน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ลำดับที่ 2 ทานข้าวที่โรงอาหารมาไม่ทัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ลำดับที่ 3 ฝนตกมาไม่ทัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.42 ลำดับที่ 4 ทำงานพิเศษหลังเลิกเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรกำหนดข้อตกลงให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. แจ้งเงื่อนไขการมาเข้าแถว การมาเข้าเรียนให้ชัดเจนและติดตาม

บรรณานุกรม

ชุม.บุรพงษ์ ฉัตรสุกสิริ(2567) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการศึกษาพฤติกรรมการมาโรงเรียนสายของนักเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมาในระดับมัธยมศึกษาจากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการมาโรงเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนใช้ประกาศระเบียบ เงื่อนไขการมาโรงเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2/5 สาขาวิชาช่างยนต์
วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569

ผู้วิจัย

นายเมธาวิน เครืออินตา

แผนกช่างยนต์

วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ